

VIIDENNEN VIIKON LAUANTAI

Ehtoopalvelus perjantai-iltana

Avuksihuutostikiirat, 6. säv.

Minä olen jättänyt jumalalliset käskysi ikään kuin Jerusalemin | ja laskeutunut Jerikon himoihin | maallisten huolten kunnioittomuuteen vetämänä. | Niin olen langennut aivoitusten ryövärien käsiin, | jotka riisuivat minulta lapseksiottamisen armon vaatteen, | ja nyt makaan haavoissani hengettömänä. | Paikalle tullut pappi ei kiinnittänyt huomiota näkemäänsä ruumiiseen, | ja leviittäkin meni inhoten sivuitseni. | Mutta Sinä, Herra, Kristus Jumala, joka tulit selittämättömästi lihaksi Neitseestä | ja vuodatit vapaaehtoisesti pelastuksen kyljestäsi, | pirskoita Sinusta vuotanut veri ja vesi ikään kuin öljy haavoilleni, | ummista ne kääreellä || ja laupiaana lue minut taivaalliseen joukkoon! (Kahdesti)

Marttyyrien stikiira

Sinun marttyyrisi, oi Herra, | eivät kieltäneet Sinua eivätkä luopuneet Sinun käskyistäsi. || Heidän esirukoustensa tähden armahda meitä!

Oi Neitsyt, | kun Gabriel ilmoitti Sinulle iankaikkisen neuvon, | hän tervehti Sinua ja lausui: | "Iloitse, Sinä kylvämätön maa; | iloitse, tulessa palamaton pensas; | iloitse, saavuttamaton syvyys; | iloitse, taivaaseen johtava silta | ja tikapuut, | jotka Jaakob unessa näki; | iloitse, jumalallinen manna-astia; | iloitse Sinä, joka kirouksesta vapaaksi päästit! | Iloitse Sinä, joka olet Aadamin pelastukseen kutsunut, || Herra on Sinun kanssasi! (Kolmesti)

"Sinä ilmestyit minulle niin kuin ihminen", | sanoi puhdas Neitsyt taivaallisten joukkojen johtajalle. | "Mutta kuinka lausut sanoja, jotka käyvät yli ihmisen ymmärryksen? | Sillä sinä sanoit, että minun kanssani tulee olemaan Jumala | ja Hän tulee asumaan minussa. | Sano minulle, kuinka voisin tulla niin avaraksi paikaksi | ja sen pyhyiden asumukseksi, | joka on kerubeja korkeampi? | Älä eksytä minua petoksella, | sillä minä en himoa tunne. || Kuinka minä, joka olen aviota tuntematon, synnyttäisin lapsukaisen?" (Kahdesti)

Enkeli lausui Marialle: | "Missä Jumala tahtoo, siellä voitetaan luonnonjärjestys | ja silloin tapahtuu ihmisen ymmärryksen ylittäviä asioita. | Usko vilpittömiä sanojani, oi kaikkein pyhin ja puhtain Neitsyt." | Maria vastasi: "Tapahtukoon minulle nyt sanasi mukaan. | Minä synnyttän ruumiittoman, joka tulee minusta lihaksi. | Hän, ainoa väkevä Jumala, || kohottaa ihmisen yhdistymisen avulla alkuperäiseen arvoonsa." (Kahdesti)

Kunnia... nyt... 2. säv. Jumalansynnyttäjälle. Theofaneksen runo

Tänään paljastuu iankaikkisuudesta asti kätkeytyneenä ollut salaisuus: | Jumalan Poika tulee ihmisen pojaksi, | jotta Hän yhdyttyään ihmiseen korottaisi hänet korkeuteen. | Adam pettyi muinoin, | kun hän halusi tulla jumalaksi mutta ei tullut. | Jumala tulee nyt ihmiseksi tehdäkseen Aadamin jumalaksi. | Iloitkoon luomakunta, riemuitkoon luonto, | sillä ylienkeli seisoo peläten Neitseen edessä | ja tervehtii häntä ilosanomalla, | joka murheen pois karkottaa. | Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, || joka olet suuresta armostasi ihmiseksi tullut!

5. paastoviikon lauantai

Prokimeni, 4. säv.

Laupias ja armahtavainen on Herra, | pitkämielinen ja suuri armossa.

Liitelauselma: Kiitä Herraa, minun sieluni.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (22:1-18):

Kun näistä tapahtumista oli kulunut jonkin aikaa, Jumala tahtoi koetella Abrahamia ja sanoi hänelle: »Abraham!» Abraham vastasi: »Tässä olen.» Ja Jumala sanoi: »Ota mukaasi ainoa poikasi Iisak, jota rakastat, lähde Morian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle osoitan.» Aamulla heti noustuaan Abraham satuloi aasin ja otti mukaansa kaksi palvelijaa sekä poikansa Iisakin. Pilkottuaan puita polttouhria varten hän lähti matkaan kohti paikkaa, jonne Jumala oli käskenyt hänen mennä. Kolmantena päivänä Abraham näki paikan etäältä. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: »Jääkää tänne ja pitäkää huolta aasista, minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne.» Abraham otti polttouhripuut ja antoi ne Iisakin kannettavaksi; hän itse otti tulen ja veitsen, ja sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Iisak sanoi isälleen Abrahamille: »Isä!» Ja Abraham sanoi: »Niin, poikani?» Iisak sanoi: »Tässä on tuli ja puut, mutta missä on karitsa polttouhriksi?» Abraham vastasi:

»Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan polttouhriksi, poikani.» Sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Kun he tulivat paikkaan, jonka Jumala oli Abrahamille osoittanut, Abraham rakensi sinne alttarin ja latoi puut paikoilleen. Sitten hän satoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille puiden päälle. Mutta kun Abraham tarttui veitseen uhratakseen poikansa, Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: »Abraham, Abraham!» Abraham vastasi: »Tässä olen.» Herran enkeli sanoi: »Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään. Nyt minä tiedän, että sinä pelkät ja rakastat Jumalaa, kun et kieltäytynyt uhraamasta edes ainoaa poikaasi.» uhraamasta edes ainoaa poikaasi.» Ja kun Abraham katsoi ympärilleen, hän huomasi oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Abraham kävi hakemassa oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. Abraham antoi sille paikalle nimeksi »Herra katsoo». Niinpä vielä tänäkin päivänä puhutaan »Herrankatsomavuoresta». Herran enkeli huusi Abrahamille uudelleen taivaasta: »Näin sanoo Herra: Koska sinä tämän teit etkä kieltänyt minulta ainoaa poikaasi, minä vannon itseni kautta, että siunaan sinua runsain määrin ja annan sinulle jälkeläisiä niin paljon, että he ovat kuin taivaan tähdet tai hiekanjyvät meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valloittavat vihollistensa kaupungit. Sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille, koska sinä olit minun äänelleni kuuliainen.»

Prokimeni, 4. säv.

Kuinka moninaiset | ovat Sinun tekosi, Herra!

Liitelauselma: Kiitä Herraa, minun sieluni.

Sananlaskujen kirjasta (17:17-18:5):

Ystävän rakkaus ei koskaan petä, veli auttaa veljeä hädän hetkellä. Mieleton se, joka lyö kättä ja menee toisesta takuuseen. Joka rakastaa riitaa, rakastaa syntiä. Joka porttinsa korottaa, se etsii tuhoaan. Väärämielinen ei onnea tavoita, kieroilijan kohtaa perikato. Murheen saa, joka tyhmän

5. paastoviikon lauantai

siittää, houkan isä ei iloa tunne. Iloinen sydän pitää ihmisen terveenä, synkkä mieli kuihduttaa ruumiin. Jumalaton ottaa salaa lahjuksen ja vääristää oikeuden tien. Viisas pitää silmänsä viisaudessa, tyhmän katse kiertelee maailman rantaa. Tyhmä poika on isänsä murhe, katkera pettymys äidilleen. Pahoin tehdään, jos syytöntä sakotetaan, oikeutta loukataan, jos ruoskitaan kunnian miestä. Viisas se, joka sanojaan säästää, järkevä pitää päänsä kylmänä. Hullukin käy viisaasta, jos on vaiti, järkevästä, ellei suutaan avaa. Eristäytyvä ihminen katsoo vain itseensä – riita on valmis, jos häntä neuvot. Moukka ei yritäkään ymmärtää, silti hän tahtoo mielipiteensä julki. Jumalattomuutta seuraa halveksunta, häpeän mukana tulee pilkka. Syvä kuin meri on harkittu puhe, virraksi paisuu viisauden lähde. Ei ole oikein pitää syyllisen puoltaja sortaa syytöntä oikeudessa.

Ennenpyhitettyjen lahjain liturgia